

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu

Broj predmeta: KV. 5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 28.05.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, zastupnici žrtava

Saslušanje svedoka Milorada Gogića

Svedok Gogić je pre rata, kao i danas, živeo u Loznici, u Srbiji. Bio je bokser. Poznao je Miloša Pantelića, komandira saobraćajne policije u SUP-u Loznica. Kada je počeo rat, Pantelić je bio postavljen za načelnika policije u Zvorniku. On je pozvao svedoka da sa grupom dobrovoljaca dođe u Zvornik i radi u policiji. Svedok je poveo dvadesetak dobrovoljaca, uglavnom učesnika rata u Hrvatskoj. On lično je obučavan u kampu kapetana Dragana, u Golubiću kraj Knina. Po dolasku u Zvornik, načelnik Pantelić je svedokovu grupu smestio u zgradu dečijeg vrtića u gradu. Grupa je dobila zadatak da čuva železnički most u gradu i putnički most u naselju Karakaj, kao i most u selu Šepak. Pored toga, dva pripadnika svedokove grupe su bili angažovani kao obezbeđenje načelnika Pantelića, a povremeno je Goran Žugić, načelnik Državne bezbednosti u Zvorniku, angažovao po nekoliko ljudi da ga prate i obezbeđuju. Jedinica je imala pravo da haspi, na osnovu spiska i adresa koje je dostavljao načelnik DB Goran Žugić. O sebi svedok kaže da nije radio ništa, sem što je na zahteve načelnika Pantelića i Žugića upućivao svoje ljude da obezbeđuju mostove. Najviše je vremena provodio sa devojkom, koju je upoznao u Zvorniku i sa kojom se kasnije oženio.

Svedokova grupa je nosila SMB kombinezone. Od oružja imali su pištolje i automatske puške. Svedok je bio pod direktnom komandom Miloša Pantelića i Gorana Žugića. Od njih je primao naređenja, sa njima je saradivao i uopšte bio u kontaktu.

Svedok ne zna ništa o zatvorima za Muslimane u maju i junu 1992. u Čelopeku, u fabrici *Standard*, u sudu za prekršaje, na *Ekonomiji* i na *Ciglani*. Za te zatvore, kao i za ubijanja i mučenja zatvorenika, čuo je kada je počelo suđenje u Beogradu. Bilo mu je poznato da je JNA bila u Zvorniku, da je komandovao neki Dragan Obrenović ali sa njim nije imao nikakvog kontakta. Poznato mu je takođe da se JNA u nekom trenutku povukla i da je od nje nastala vojska Republike Srpske, sa kojom takođe nije imao nikakve veze. Od drugih vojnih formacija koje su delovale u Zvorniku poznao je Žučinu grupu. Samo se jednom susreo sa Žučom ali mu je bilo poznato da su Žučini vojnici pravili probleme. Jednom prilikom svedok je dobio nalog od zamenika komandira policije u Zvorniku da blokiraju most prema Srbiji jer su imali informaciju da će Žučina jedinica da pređe preko mosta sa oklopnim vozilima i da rastera policiju, koja je obezbeđivala most. Ipak do napada Žučine jedinice nije došlo. Svedoku je poznato da su u Zvorniku delovale jedinice iz Srbije, *Beli orlovi* i *Arkanovi tigrovi*.

U maju 1992. Gogićeva grupa je dobila dozvolu da se smesti u barake preduzeća Inženjering, gde je do tada bila smeštena Žučina jedinica. Svedok je otišao kod Žuće i rekao mu da je dobio zadatak da preuzme barake i da se u njih useli. Ostavio mu je rok od tri, četiri sata. Žuća je tražio rok od šest sati i u tom roku se iselio sa svojih oko 130 vojnika. Svedok je čuo da je Žučina grupa otišla iz Zvornika prema planini Crni vrh ali zna da su se kasnije vratili u Zvornik.

Tridesetog maja načelnik policije Miloš Pantelić je pozvao svedoka i rekao mu da ide u srpsko selo Kamenica jer tamo postoji neki problem. Sa Gogićevom grupom pošao je zamenik komandira policije u Zvorniku Slavko Erić i dva policajaca, dok je Gogićeva grupa brojala 17 ljudi. Kada su došli u to selo, ljudi su im rekli da se ništa strašno nije dogodilo. Pokazali su im mesto na kojem su se videli tragovi metaka. Po mraku su se vraćali nazad, istim putem. Muslimanski borci su ih sačekali u zasedi. Tom prilikom ubili su Slavka Erića, svedoka su ranili a trojicu vojnika su zarobili. Oni su kasnije razmenjeni.

Posle ranjavanja svedok se više nije vraćao u jedinicu. Ostao je u Zvorniku i živeo sa svojom devojkom. Ljudi iz njegove grupe su takođe napustili jedinicu, s tim što su neki prešli u Žučinu grupu.

Svedok je poznavao optuženog Grujića. Seća se da je bio u civilnoj vlasti, predsednik opštine ili tako nešto. Poznavao je Marka Pavlovića i zna da je bio komandant Štaba TO, čije je sedište bilo u gradu. Svedokova grupa nije bila u sastavu TO.

Predočavanje iskaza svedoka K

Predsednica Veća je predočila svedoku iskaz svedoka K da su Gogićevci među prvima došli u Zvornik, krajem aprila ili početkom maja 1992. i da su najpre delovali u sastavu TO, a da su kasnije prevedeni u redovni sastav policije. Svedok je negirao da je njegova grupa bila u sastavu TO a onda je objasnio da je grupa početkom aprila bila u sastavu Arkanove Dobrovoljačke garde i da su sa njim učestvovali u osvajanju Zvornika. Arkan je dodelio svedoku čin kapetana. Sa njim su se povukli u Srbiju, pa su na poziv načelnika policije Pantelića ponovo došli u Zvornik između 10. i 15. maja.

Svedoku je poznato ubistvo Abdulaha Buljubašića Bubice, vozača direktora fabrike *Glinica*. Njemu se obratila supruga Bubice, Jasna Buljubašić, pošto se njen stan nalazio u blizini dečijeg odmarališta, gde je bila smeštena svedokova grupa. Ona se žalila na pretnje nekih grupa pa je svedok obećao da će je zaštititi i da će proveriti šta je sa njenim mužem. Spavao je dve, tri noći u njenom stanu. Jednom prilikom, došli su neki vojnici na vrata, svedok ih je išamarao i oterao. Inače, Bubicu nikada nije video. Svedok je potvrdio reči Jasne Buljubašić da su njenog supruga uhapsili pripadnici njegove grupe, Mile Gogić i Miloš Zebić. Svedok ne zna gde je odveden uhapšeni Bubica, pod kojim optužbama i nikada ga nije video.

Svedok je poznavao Pivarskog. Sa njim je imao sukob. Načelnik Pantelić mu je naredio da pretrese stan u kojem su bili smešteni pripadnici jedinice kojom je komandovao Pivarski. Tom prilikom su oduzeli neke stvari i predali policiji. To je bio razlog sukoba.

Svedok ne pozaje Miroslava Vukovića.

Predočavanje iskaza svedoka i oštećenih o mučenju u zatvorima

Predsednica Veća je predočila svedoku da su neki oštećeni i svedoci pred sudom tvrdili da su Gogićevi ljudi ulazili u zatvore, tukli i mučili zatvorenike. Svedok je to negirao i rekao da posle ranjavanja, 30. 05. 1992. godine, ne zna šta se događalo i da ga nije interesovalo.

Predočavanje spiska pripadnika TO za isplatu plata u aprilu 1992.

Svedok nije imao objašnjenje za spisak pripadnika TO u kojem se navodi da su on i pripadnici njegove grupe primili platu u aprilu 1992. kao pripadnici TO. Svedok prihvata da je njegov potpis na spisku ali negira da je njegova jedinica 9.05.1992. bila u sastavu TO. Jedinica je tada bila u rezervnom sastavu policije a na početku rata, u vreme oslobađanja grada, bila je u sastavu Arkanove garde.

Fond za humanitarno pravo